

valget, som den ærede Ordfører meget rigtig omtalte, Tale om at gaa en anden Vej, nemlig at ansætte en Generalkonsul nebe i Madrid for at baretage de danske Interesser, ogsaa Handelsinteresserne, i Spanien, men dette vandt ikke Stemning for sig i Udvalget, og dertil kunne vi heller ikke gaa paa nærværende Tidspunkt, thi den Konsulatslov, vi vedtog i Fjor, har jo bestemt, at inden 1ste Januar 1896, tror jeg, det er, skal der forelægges et samlet Forslag til Overvejelse om, hvor der skal sendes Konsuler ud, og saa mente vi, at skal der i sin Tid sendes en Generalkonsul til Spanien, maa det toges op til Overvejelse ved samme Lejlighed. I øvrigt er der jo intet til Hinder for, at den højtærede Udenrigsminister allerede i næste Samling — i denne er det jo for sent — vil kunne møde med et samlet Forslag om Udsendelse af Konsuler. Spørgsmaalet, som det ligger for her under Ændringsforslag Nr. 34, er derfor kort og godt dette: Skulle vi, skal den danske Rigsdag, bevilge 8,000 Kr. til Oprettelse af en saadan diplomatisk Forbindelse med Spanien, endstønt der ikke i dette Øjeblik er nogen saadan særlig Anledning dertil, som der var i Fjor, da man arbejdede paa at faa Handelsstraktaten vedtaget. Jeg siger udtrykkelig, at der i Aar ikke er nogen saadan særlig Anledning dertil, thi efter de Oplysninger, der har foreligget os, maa det siges, at med Godkendelsen af den dansk-spanske Handelsstraktat har det gode Veje i Cortes berne, og oven i Købet staar det ikke klart for os, at den dansk-italienske Gesandt, selv om han blev sendt derover i en 4—6 Uger, vil kunne have nogen Indflydelse paa Handelsstraktatens Vedtagelse i Cortes. Nej, skulle vi ellers til at røre ved vore diplomatiske Forbindelser, saa vilde det være meget mere nødvendigt at tage under Overvejelse, om vi ikke kunde spare paa andre Punkter. Naar vi saaledes i London have en Gesandt, der faar en Lønning af 12,000 Kr. om Aaret og i Bordspenge 32,000 Kr. og i Paris har en Gesandt, der lønnes med 12,000 Kr. og i Bordspenge har 30,000 Kr., saa vilde der være meget mere Anledning til at tage under Overvejelse, om disse to Poster, Gesandtskaberne i London og Paris, ikke kunde smelte sammen og besjerges af en Mand, thi London og Paris ligge jo slet ikke saa langt fra hinanden. Det er jo bitterligt, at flere Lande bære sig saadan ad. Spanien f. Eks. har en Gesandt, som besjerges de nordiske Riger; han bor i Stockholm, men han er ogsaa Gesandt for Spanien her. Et lille Land som Danmark har meget mere Grund til at tage under Overvejelse, om vi ikke kunde spare ved at

sammenmelte nogle af de Poster, vi have; der er meget mere Grund til at tage det under Overvejelse end Spørgsmaalet om at oprette ny Gesandtskabsposter. Det synes jeg ikke, der er Grund til for et lille fattigt Land som vort. Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet uden for Listen af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Sage), skal jeg kun bemærke, at da det har en mindre Sum nemlig 6,000 Kr. — jeg skal selvfølgelig i øvrigt ikke komme ind paa Ændringsforslaget, da det ærede Medlem jo endnu ikke har haft Ordet — er det min Agt at stemme for det først, men selv om det bliver vedtaget, saa dog ved den endelige Afstemning at stemme imod det hele — jeg ønsker ikke at bevilge Penge til denne Post. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 35 skal jeg blot bemærke, at det er mærkeligt, at man her fra Regeringens Side vægter sig ved at gaa ind paa saadan en lille Bevilling i Fredsfagens Interesse, thi den høje Regering er jo ellers ikke saa bange for at bruge mange Penge, og navnlig paa Krigsvæsenets Omraade er den høje Regering jo meget ilter for at faa Penge givet ud. Men naar det gælder saadanne Fredsformaal, saa hedder det: Danmark kan ikke være den første; Danmark skal holde sig tilbage; først naar de andre Lande ere komne, kan Danmark gaa med. Min Betragtning er netop denne, at det vilde være smukkere, om Danmark paa saadanne Omraader gik i første Række og fulgte Svejts's Eksempel. Derfor anbefaler jeg ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 35.

C. Sage: Til Oprettelse af den diplomatiske Forbindelse med Spanien foreslaar Flertallet at bevilge 8,000 Kr., medens det ærede Mindretals Ordfører, der nu satte sig (S. C. Christensen) foreslog helt at negte Bevillingen. Jeg har stillet et Forslag om at gaa en Mellemvej, nemlig ekstraordinært at bevilge 6,000 Kr. Det er ved en Fejltagelse, at dette Forslag ikke er blevet optaget paa Ændringsforslagslisten, saaledes at jeg har maattet stille det uden for denne. Jeg er enig med det ærede Medlem, der hys talte, i, at der vissefelig ikke er nogen Anledning for os til i Almindelighed at søge Antallet af vore Gesandtskaber forøget, men at der maakte snarere kunde være Grund til at prøve paa, om man ikke kunde gaa den modsatte Vej. Men paa den ene Side erkender jeg, at som Forholdene ere i Øjeblikket, kan der være rimelig Grund til foreløbig for i Aar at træffe den Foranstaltning at fortsætte den Forbindelse, som blev indledet i Fjor med Spanien. Paa